

Ukoliko se nalazite na morskoj pučini ili na ravnom polju, u daljini ćete zapaziti liniju na kojoj se „nebo sa Zemljom sastaje.“ Okrenete li se oko sebe, shvatit ćete da ste u centru kruga. Da li je taj krug realan? Postoji li zaista linija koju vidite? Pokušajte da joj priđete i proverite njeno postojanje. Verovatno se u to niko neće upuštati; svesni smo da joj ne možemo prići. Dok se krećemo prema njoj, ona se neprestano udaljuje. Međutim, to što je ne možemo nagaziti ili uhvatiti rukom, još nije dokaz da linije nema. „Iako je nedostižna, ona ipak realno postoji.“ „Za svaku tačku sa koje se posmatra postoji određena granica dela Zemljine površine koji se iz te tačke vidi.“ (Ta granica je linija horizonta. Ona se menja kroz različite atmosferske prilike, menja se i od mesta do mesta. Dovoljno je da samo jednom zakoračimo levo ili desno, i iako nam se čini da se vidik uopšte nije promenio, horizont će ipak biti neznatno pomeren. Ljude opušta pogled ka horizontu, ili ih pak nadahnjuje. Bez obzira da li se nalazimo na pašnjaku, moru, oranici, ili u pustinji, on uvek ostaje impresivan. Gledajući ka pučini, na primer, zapitate li se koliko je daleko najdalja tačka koju vidite. Nije teško izračunati udaljenost horizonta. Način na koji se to može učiniti biće naveden u daljem tekstu, ali on ne predstavlja osnovni problem kojim ćemo se baviti.

„U najranije doba ljudskog djelovanja čovjek je upoznao pojedine činjenice koje su ga tek kasnije dovele do određenih zakonitosti. Prirodne su ga pojave očito impresionirale, osobito neke“...((Te naročite pojave bile su uglavnom nebeske. Bile su retke, nezgodne za posmatranje i proučavanje, i samim tim teško objašnjive ili potpuno misteriozne. Zato su bile jednako privlačne i naučnicima i „običnim smrtnicima“. Dok su jedni uporno tragali za racionalnim rešenjima, drugi su, zbog svojih ograničenih pogleda, ta rešenja olako pripisivali natprirodnim silama. „Ipak, postojalo je i mnogo takvih pojava koje su bile redovite. Čovjek se na njih privikao i one su tako bile obične. Morao ih je zapaziti jer je to bio dio njegova života.“((Te pojave, iako možda jednako „neobjašnjive“ kao i one retke, daleko manje su privlačile pažnju običnih ljudi. Svi su se na njih navikli i prihvatili ih takve kakve su. Ili se nisu ni trudili da ih rasvetle, ili su brzopleto donosili zaključke o onome što im se činilo strašno očigledno. Jedna od takvih običnih i svakidašnjih pojava je linija horizonta. Vidimo je gde god se okrenemo, a da li smo o njoj dovoljno razmišljali da bi mogli da je objasnimo? Već smo videli šta je linija horizonta i pomenu li izračunavanje njene udaljenosti. Ali gde se ona nalazi u odnosu na posmatrača, od čega zavisi, šta na njoj zapravo vidimo? Ideja ovog rada je, upravo, da se ukaže na zablude vezane za prethodna pitanja.

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com